

Vi mødes i Korpslejren!

35.
ÅRGANG
NR. 5

Juni 1951

SPEJDERNES MAGASIN

KONGEN OG DRONNINGEN BESØGER GRENAALEJREN

Grenaalejrens protektor, Hans Majestæt Kong Frederik og Hds. Majestæt Dronning Ingrid har meldt deres besøg i Grenaalejren den 6. juli.

Spejderbevægelsen har altid kunnet glæde sig over den varme interesse, som kongehuset har vist den. Kong Frederiks far, Kong Christian X har således tidligere glædet os ved at besøge store lejre, Kalølejren 1918, Verdensjamboreen på Ermelundssletten i 1924 og Jubilæumslejren 1935.

Kong Frederik og tronfølgeren, prins Knud har selv været spejdere som drenge i l. Hellerup trop. Den 21. oktober 1911 blev de optaget som »rekrutter« i troppen og var således med i det allerførste pionerarbejde. Danmarks drenge skulle op af sofaens bløde puder, væk fra kakkelovnens glødende varme, og ud til vort lands skønne natur, ud i al slags vejr og på alle årstider for at blive mandfolk.

Vor nuværende konge deltog i troppens arbejde akkurat som alle

andre drenge og tog 2. kl. prøven den 6. oktober 1912 og 1. klases prøven den 26. april 1913.

Fru Hartvig Møller fortæller, at »Kongen jo også måtte lære at stoppe strømper ligesom de andre spejdere, og det gjorde han også, og han havde et usædvanligt godt håndslag for den bestilling.« —

»Jeg kan også huske,« siger fru Hartvig Møller, »at Kongen lagde et stort mod for dagen. Vi havde mange realistiske øvelser, og en dag var det spejdernes opgave at fange en biltyv. For at øvelsen skulle falde heldigt ud, måtte man have en forhindring, som kunne standse biltyven, inden spejderne fangede ham, og det kneb lidt med at hitte ud af, hvordan det skulle arrangeres. Så kom Kongen med løsningen: »Jeg kan jo bare lægge mig på vejen foran bilen, for der er jo ingen biltyv, der vil køre over kronprinsen, vel?« Som sagt, så gjort og biltyven blev fanget.

Den gamle spejder, Kong Frederik, og den øverste pigespejder,

Dronning Ingrid, møder i Grenaa tusinder af raske danske spejdere. Det skal blive et uforglemmeligt møde!

Chefen for det internationale spejderarbejde, oberst Wilson, der som tidligere meddelt besøger Grenaalejren.

KÆRE PATRULJEFØRER!

Du har slidt i det med din patrulje, ikke sandt?

Gennem efteråret, vinter og forår har du holdt møder med drengene og ført dem på ture og øvelser. Hver gang der skulle udføres et arbejde og løses en opgave, blev byrden lagt på dine skuldre, og det blev så din sag at få folk til at smøge ærmerne op og tage fat.

Gik det altid lige godt? Eller kiksede det af og til?

Selvfølgelig jækker man ved siden af nu og da — det sker for enhver, men forhåbentlig har I haft et godt år, som har tømret patruljen fint sammen.

Op nu om kort tid sættes kronen på værket med sommerlejren og korpslejren i Grenaa.

Jeg går ud fra, at vi ser dig og resten af patruljen. Ved de små lejrbaal vil vi komme og besøge din lejrplads, og vi håber at få en gengældelsesvisit af dig og dine folk en anden aften — husk at tage krus med forresten.

Men hør engang Vi vil mødes en aften for os selv — alle patruljeførere i korpslejren.

Vi vil ikke have de andre med den aften — de må klare sig selv. Patruljeassistenter skal jo da også gøre lidt gavn for føden.

Den 10. aften i den 7. måned mødes vi på et nærmere aftalt sted kl. 19. Du skal nok få besked om, hvor det er — se i lejravisen under et stort PF. Og du skal medbringe dit eget stykke brænde til vort lejrbaal som dit bidrag til »broderskabets baal«.

På gensyn som aftalt.

Handwritten signature: Gaudet Ravn

Gamle vildsvin ringede til mig forleden: »Det er til at græde over, sagde han, vi ser rædselsfulde ud. .

Hva'behar, sagde jeg.

Ja, spejderne — i de faste-lavnsdragter, de kalder spej-deruniformer!

Skriv en artikel om det, sag-de jeg, og her er den:

Det hører til sjældenhederne at møde en patrulje eller trop, der er reglementeret påklædt. I de fleste tilfælde minder patruljen om 7 mannequinner, der skal vise hvor forskelligartet, man kan klæde sig på for at tage udendørs.

Og det er ikke ligemeget hvor-dan vi ser ud! Engang sidste som-mer kørte jeg i bil fra Vejle til År-hus. Vi kørte forbi mange blaffere. Jeg ved af erfaring, at man oplever mere ved at trave end at køre i bil. Og disse oplevelser ville det jo være synd at tage fra disse blaf-fere. Der er en spejder, der vil med op at køre, sagde min medpassager. Spejder? sagde jeg. Jo, det var rig-tig nok en spejder. Jeg kunne se korpsmærket, men det var også alt. Behøver jeg anden forklaring end: hvide sommersko, spejderhat,

Er din patrulje fiks i tøjet?

lange bukser, tørklædet vendt med snippen foran. Uha, han lignede en søndagsindianer. Og så var han både spejder og blaffer.

Den går ikke!

Ved næste patruljemøde. må I drøfte jeres uniform. Gå kritisk til værks og se at få orden i sagerne, så I kommer til at ligne det, I for-håbentlig er: en rigtig spejderpa-trulje — en patrulje, hvor der er orden og system i sagerne.

Hatten er spejdernes kendetegn. Andre kunne næppe finde på at anvende vor praktiske og særpræ-gede hat. Hattebåndet viser tyde-ligt, at du tilhører Det Danske Spejderkorps. Hvis hatteskyggen er

Det ser helt pænt ud!

Fire fine spejderhatter.

Er det det almindelige?

slap og hængende, ser det ikke godt ud. Man kommer let på den tanke, at spejderen under hatten er slap. Foreslå patruljeføreren, at han indkøber de fornødne ingredi-enser til at få alle patruljens hatte rettet op på næste patruljemøde.

Lidsen bæres om baghovedet og bindes foran med en råbåndssløjfe — naturligvis. Der er nogle, der finder det smart at bære lidsen om hagen. Mig minder det om en kas-ket i stormvejr. Der er faktisk og-så nogle, der binder lidsen op over hatten, så de ligner nogle forvil-

dede ambassadører. Hvis der er nogle i din patrulje, der endnu bruger sixpence, nissehuer, jøssing-huer eller skihuer, går jeg ud fra, at I indlemmer disse hovedbeklæd-ninger i patruljemuseet til evig skræk og advarsel for kommende generationer! (Ejerens navn kan evt. påhæftes).

Halstørklædet bæres over kra-ven. Hvis du nogensinde har set en cowboy bære sit tørklæde under kraven, kan du være forvisset om, at han er falsk. Tørklædet har til formål at tage den sved, der kommer dagen igennem fra håret og halsen, og det kan langt nem-mere vaskes end hele blusen. Må-ske trænger dit tørklæde til at vas-kes? Se blot efter. Du kan nemt selv gøre det. En patrulje med det rigtige sammenhold binder tørklæ-det ens eller anvender samme ring.

Blusen. Der er nogle spejdere, der anvender bukseknapper på blusen, andre ved at man kan købe rigtige spejderknapper. Anskaf et dusin eller to til patruljen, og for-del dem, så alle har den sag i or-den. Jeg går ud fra, at der ikke i din patrulje findes spejdere, der bruger opsmøgede ærmer mens sweaterærmerne går til håndled-det. Større misforståelse findes ik-ke! Hvis blusens ærmer er for kor-te, kan du i dag købe en lille stump khakistof og få ærmerne forlænget eller gjort videre. Det er altid pæ-nere end det andet. Måske kan du få en tilstrækkelig stor stump ved at klippe lidt af forneden på blu-sen. Det må vist nævnes, at man stadig ser skjorte med slips under uniformen. Hvis du elsker slipset så højt, at det absolut skal følge

Fortsættes næste side.

Ak! — ja —

dig, kan det anbringes i en af brystlommerne.

Bukserne er et problem. Og dog så ligetil: korte bukser om sommeren. Hvis du alligevel skal have lærredsbukser til sommerbrug, så køb dog et par spejderbenklæder i den farve troppen bruger, så er den i orden. Om vinteren må du bruge mørkeblå skibbukser. Man kan ikke være spejder i lange bukser med opslag og det hele.

Spejderbæltet. Mon en af ti af korpsets spejdere bruger spejderbælte? Man ser det alt for sjældent. Det vigtigste er, at du altid sørger for at få bukser med så brede remkanaler, at spejderbæltet kan anvendes. Tænk på det ved indkøbet. Du kan i hvert fald få dem i depotet. Bæltet skal bære korpsets spænde. Hvis du har et gammeldags spejderbælte, kan du få spændet alene og selv sy det på det gamle bælte eller måske få din skomager til at ordne det. Det varer 3 minutter.

Jeg skal vist også nævne, at man lejlighedsvis ser patruljer, der bærer samme slags strømper og altid brunt fodtøj. Det ser godt ud.

Det er de små ting, der gør 'et, siger man. Vi må også se på de små ting. Der er f. eks. *patruljemærket.* Det må kun bæres lige under venstre skuldersøm. Patruljefarven bæres på tværs af skulderstropperne.

Der er åbenbart mange spejdere, der har været udenlands sidste sommer. Man ser det på, at de endnu bærer »Danmarksmærket« på uniformen. Herhjemme behøver de da ikke at fortælle os, at de er fra Danmark, vel? Af med det og gem det til næste udlandstur.

Hvis du har været ulveunge må du midt på venstre lomme bære et *ulvemærke. 2. kl. eller 1. kl. mærket* bæres på venstre overærme midt imellem skuldersøm og albue. Man bærer naturligvis ikke begge på een gang, enten er man det ene eller det andet. *Duelighedstegnene* skal derimod være på højre ærme og dem, du tager først anbringes øverst oppe nogle centimeter under skuldersømmen. Med *Tolkemærket* følger et lille stofmærke, hvorpå der f. eks. står »speaks english«. Det sættes på højre lommens klap. *Førstehjælpsmærket*, der er et særligt krævende mærke, bæres 2 cm over højre brystlomme.

Væbner eller *riddersnor* bæres stramt om højre skulder og fæstes til højre lommens knap. *Kilometerplader* må kun bæres på bæltet.

Man bærer kun *een årsstjerne*, der viser, hvor mange år, man ialt har været ulv og spejder. Den bæres lige under navnebåndet ud for

Korpslejrungen på grammofonplade

Synes du, at korpslejrungen er svær at lære? Så får du nu en håndsækning. Omkring den 1. juni kommer nemlig en grammofonplade i handelen med korpslejrungen indsunget for TONO af statsradiofoniens drengkor under ledelse af Henning Elbirk.

Den må da alle spejdere have, både de, der skal med i korpslejrungen, og alle »de andre« — mon den ikke skulle blive en »best-seller«.

Op så har ingen mere nogen undskyldning for ikke at kunne denne sang. Lad den da gælde overalt i Danmark, hvor spejdere træffer sammen — intet patruljemøde, intet tropsmøde uden korpslejrungen, og i korpslejren skal vi så høre, hvordan den lyder, når du og de øvrige 7999 deltagere synger den i den rigtige rytme og med det rigtige smeld.

Der er ingen tvivl om, at denne grammofonplade for os alle vil blive en erindring ekstra om Grenaa-lejren — derfor køb den, men spørg først i Depotet, det kunne jo være, at det også fik lov til at forhandle den.

HVF

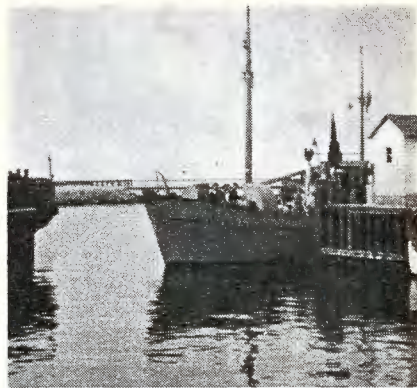
korpsmærkets nederste spids. Sidder din årsstjerne også der?

Patruljeførerne bærer næsten altid deres mærker rigtige, har jeg lagt mærke til — det gælder både striberne og hattenmærket. Værre er det med patruljeassistenterne. Jeres bånd skal bæres på venstre brystlomme, men til højre for midten — altså ikke på midten, der bærer I jo ulvemærket!

Der er altså sikkert noget at gøre for jer ved næste patruljemøde, se uniformen ordentligt efter, således at I kan blive en patrulje, man lægger mærke til. På disse sider ser I billeder af både ureglementerede og reglementerede patruljer. Der er vel nok forskel!

Ejer patruljen ikke et eksemplar af korpsets uniformsreglement, så se hurtigst muligt at få forøget patruljens bibliotek med denne bog.

Det ville være rart at se nogle flere billeder af reglementerede patruljer, Erik har lovet mig, at de patruljer, der indsender fotos af sig selv i reglementerede uniformer, vil få billederne gengivet i Magasinet. Hvis der kommer for mange, søger vi de bedste ud eller trækker evt. lod.

8. BREV FRA LEJRCHEFEN

Kære spejderkammerater!

De foreløbige anmeldelser til sommerens hovedbegivenhed er indkommet og opgjort til 7.000 spejdere og førere, og det ser jo tilfredsstillende ud, navnlig da en lille gallupundersøgelse viste, at tropsførerne snarest havde anmeldt deltagelse i underkanten! Nu skal vi se, om kærrestafetløbet ikke har kunnet lokke nogle hundrede spejdere yderligere til at melde sig, hvilket vil fremgå af de **endelige** anmeldelser.

A propos deltagelse, må I også hellere her få at vide, at den jernhårde regel gælder, at **alle** deltagende spejdere skal betale fuldt lejrkontingent, selvom de af en eller anden grund måtte være forhindret i at kunne deltage en enkelt dag. Det er et nødvendigt krav for at kunne gennemføre lejren til største glæde for jer allesammen.

Det er jo vigtigt i en så stor lejr at være forberedt på mindre og større ulykker, og jeg er derfor glad ved at kunne meddele jer, at den ene af det berømte lægepar fra Ermelundslejren i 1946, doktor **Jørgen Kringelbach** nu har sagt ja til at være Grenaalejrens overlæge, men på een — og synes jeg, rimelig — betingelse, nemlig at troppe selv behandler de mindre »tilfælde«, som man normalt i en sommerlejr ikke ville søge læge til. Altså, mine herrer, de mindre snitsår, navnlig den første dag, hvor sådan noget uvilkaarligt hænder i en anstændig spejderlejr, går I ganske roligt til jeres tropsfører med — går I videre løs på arme og ben, kan I komme ind på det Kringelbachske hospital!

Det har vrimlet med tilmeldelser til den **etnografiske lejr**, og **Svend Ranvig** har forlængst lukket af for yderligere tilgang til dette muntre foretagende, hvor der snart ikke er det folkeslag, som man ikke kan træffe på. Godt med fjer og godt med farver — og så den mad, som disse vilde fra alle himmelstrøg skal fabrikere — jeg bliver helt sulten, når jeg tænker på det — men jeg siger ikke, hvad de laver! »Og så går vi over til sporten«, som de siger i radioen, og jeg skal her lige nævne, at **Age Hansen** fra Århus kræver, at lejrarbejderne skal være solide, og at jeres lejr ikke må være et museumsstykke, men en brugslejr. Vi bandlyser derfor søm, save og høvlede bræd-

der, malet pap og do hessian — kort sagt, vi ønsker en god primitiv og praktisk lejr Det Danske Spejderkorps værdig!

Vi havde den sorg, at Lundberg var forhindret i at være overdommer i idræts- og sportskonkurrencerne, men trøst jer drenge, **Gunnar-Nu-Hansen** er med sædvanlig beredvillighed sprunget til, og jeg er sikker på, at I alle glæder jer til at møde radioens kendteste personlighed på lejrpladsen i Grenaa.

Kærrestafetløbet blev en mægtig succes!

139 hold skiftedes til at trække kærren på den 544 km lange strækning fra Helsingør til Grenaa, og den sammenlagte tid, der gik til hele foretagendet blev 56 timer 45 minutter. Når vi herfra trækker overfartstiderne mellem Korsør — Nyborg og Fåborg — Mommark, samt den sammenlagte tid der medgik til at slå træpladerne på sidefjælene, fremkommer den effektive løbetid på 46 tim. 50 min. og 5 sek.

Vi kan derefter fastslå, at **korpsets gennemsnitspræstation for kærreløb ligger på 5 minutter og 10 sekunder pr. kilometer** eller 20 minutter og 40 sekunder pr. 4 kilometer, hvilket svarede til løbsdistancen pr. hold, idet det dog må erindres, at enkelte hold udenfor konkurrence har trukket distancer, der lå under 4 kilometer.

Erik Dahl og jeg var efter forskellige prøvekørsler kommet til

det resultat, at holdene ville bruge 23 minutter til de 4 kilometer, så vore vildeste forventninger er altså blevet overtrufne.

Jeg mødte Dahl et sted på landevejen mellem Århus og Randers og spurgte ham, om der nu også havde været ild i fyrfadet med det svenske trækul på hele ruten, hvortil han med et stort smil svarede: »Ja, det kan du stole på — både i træ-kullene og i kærren!« Det viste sig nemlig, at den megen gumpen på Danmarks landeveje havde løsnet de metalbolte, der holdt fyrfadets understel til kærrens bund, og fyrfadet var, da jeg så det, endt i bunden af kærren. Gang på gang røg der gløder ud, og det blev nødvendigt for Dahl undervejs at anskaffe en skumsprøjte.

Jeg kan imidlertid bevidne, at kærren kom hel til Grenaa, men der var unægteligt kommet varige minder fra de forskellige ildebrandede undervejs, og enkelte af træpladerne var desværre også blevet beskadigede.

A propos træpladerne, så må jeg komplimentere jer, drenge! Det var vel nok en fin samling udskårne, maledede, brændte og på anden måde dekorerede kærreplader, der nu pryder Grenaakærren, og jeg er sikker på, at mange af jer, der kommer til Grenaalejren, først og fremmest vil stikke ud til præmieudstillingen og se den arrede og smukt prydede kærre.

Fort sættes side 77

Resultatliste fra kærreløbet Helsingør—Grenaa 4.—6. maj 1951.

Placering	Trop	Division	Løbetid på 4 km
1.	1. Glostrup	Rolf Krake	16 min. 14 sek.
Deltagere:			
	Holdleder: Age Pedersen ..		
	Roar Roslind		
	Jørgen Tomsen		
	Helge Roslind		
	Knud Pedersen		
	Henning Hansen		
	Poul Olsen		
2.	1. Køge	Rolf Krake	16 min. 17 sek.
	Holdleder: Bendt Madsen		
3.	Laksetropen	Nørrejyske	16 min. 24 sek.
	Holdleder: Heine Illemaan		
4.	1. Vejle	Ejer Bavnehøj	16 min. 29 sek.
5. 6. 7.	1. Vesterbro	Vesterbro	17 min. 00 sek.
5. 6. 7.	1. Fåborg	Valdemar Sejv	17 min. 00 sek.
5. 6. 7.	Kongsvang	Århus	17 min. 00 sek.
8.	Chr. d. IV's trop	Frederiksborg	17 min. 18 sek.
9.	1. Randers	Nørrejyske	17 min. 22 sek.
10.	Frederiksborg	Freder. borg amt	17 min. 30 sek.

På DYBHAVSEKSPEDITION

jorden rundt med „Galathea”
af Torben Wolff.

5. REJSEBREV

NØ for ækvatorkanalen i Malediverne, april 1951.

Sidste gang sluttede betretningen om vor odysse uden for havnebyen Mombasa i den engelske koloni Kenya i Østafrika. Mombasa er en ejendommelig by. Den ligger på en, af gammelt koralkalk opbygget ø, omtrentlig på størrelse med Saltholm; den er næsten helt omgivet af det omliggende fastland, kun adskilt derfra ved et smalt og dybt sund. Adgangen til og fra øen og byen sker ved hjælp af adskillige færges, ad en jernbanedæmning samt over en privatejet vejbro, hvor det koster 2 øre for gående, 3 øre for dyr, 25 øre for cyklister og en hel daler for motorkøretøjer at passere.

Byens historie går meget langt tilbage, fordi den har en så fortrinlig, naturlig havn. I middelalderen fik den det lidet smigrende tilnavn »Mvita«, hvilket på swaheli-sproget betyder »strid«; det stammer fra de langvarige og forbitrede kampe, der udkæmpedes mellem araberne og portugiserne om besiddelsen af denne vigtige handelsby. Endnu minder en stor og skummel, portugisisk fæstning om disse urolige tider, og det orientalske islæt træffer man tydeligst i det nærliggende araber- og inderkvarters snævre, krogede gyder. Her har århundreders snavs hobet sig op og udsender en sine steder bedøvende duft; her fortøjer de tunge arabiske fiskesfartøjer, dhow'erne, hvorfra farveprægtige fisk og vældige havskildpadder bringes op til det myretueagtige fisketorv; og her møder man vildt udseende arabiske søfolk med langt, tjavset skæg, de allestedsnærværende, høfligt forekommende indiske handelsfolk og store mængder af indfødte i et virvar af alle Østafrikas negerstammer; nogle arbejdende, flere snakkende i skyggen af de ludende husmure i ophøjet, verdensfjern ro og eftertanke.

Naturligvis har Mombasa også et moderne kvarter med brede gader, store hoteller og souvenirforhandlere, der sælger smukt udskårne træfigurer til så fantastisk små priser, at man kvier sig ved at tinge om prisen, som det ellers altid er skik og brug hernede.

En matros køber udskårne træfigurer i Mombasa.

EFTERTRYK OGSÅ I UDDRAG FORBUDT

Koralrevenes vidunderlige verden.

Allerede på Madagascar og nu igen i Mombasa fik jeg lejlighed til at se rigtige koralrev — de findes nemlig ikke langs Vestafrikas kyst. Og jeg prøvede under-vandsjagt på koralrevsfisk, »goggling«, som det hedder på engelsk.

Man bevæbner sig med en luft- eller rettere en vandbøsse og fastgør en slags vandtæt rude foran næse og øjne. Derpå stikker man en »schnorkel«, dvs. et hult rør, der er ombøjlet i den øverste ende, i munden og dykker tappert under. Så gælder det om ikke at gå for dybt, så luft-røret fyldes med vand. Ganske vist påstod de, der indviede os i den ædle goggle-kunst, at man, hvis dette skete, bare skulle puste vandet ud af røret igen (!) og så ånde videre. Dette lød nemmere, end det var, så hver gang troede jeg fuldt og fast, at nu var det sket med mig, og jeg opnåede at få slugt en god del af det indiske ocean, inden jeg røg masken fra næsen og kunne få luft den vej!

Nå, dette var kun bagateller og var glemt et øjeblik efter for alt det, jeg fik at se. Hvor er ord fattige, når man vil beskrive skønhed og pragt. Alene formen og farverne på de mange koraler og andre fastsiddende kolonidyr, der dækkede bunden som puder og bølger, som tæstæende kandelabre og kamme eller som gule, grønne og blå skove, der rakte deres grenværk op mod sollyset, der spillede i det flaskegrønne, klare vand.

Og så fiskene! Sammentrykte og runde, rektangulære og ovale og tit med munden løbende ud i en »tryne«, med pletter eller striber eller bølgelinier i de skønneste farver, som tænkes kan, vimsede de ud og ind mellem koralerne, i respektfuld afstand fra de langpiggede, giftige søpindsvin og kæmpemuslingernes halvtåbne rævesække-kæber. Jeg prøvede at affyre nogle enkelte skud med min harpunbøsse, men var egentlig ganske tilfreds med ikke at kunne ramme, næh, så var det meget bedre at ligge og »goggle« i overfladen og bare kigge og kigge ned på denne fantastiske eventyr-verden.

Fra et koralrev, der var tørt ved lavvande, hjemførte vi en farvestrålende samling af brogede søstjerner og søpindsvin, kæmpesøpølses, mærkværdigt formede krabber men kun enkelte af de lynhurtige fisk.

Farvel til Afrika —

På vej til øgruppen Seychellerne, der ligger næsten stik øst for Mombasa, måtte vi for at spare på olien, der skulle være helt til Ceylon, indskrænke fiskerierne en hel del. Vi fangede dog adskillige mærkelige fisk o. a. ved at trawle med en stor, tre-

Og så en dag dukkede Seychellerne op skovlet flydetrawl i de frie vandmasser, forude. Denne øgruppe består af knapt 30 større og mindre, bjergrige øer. De ligger på en fælles, temmelig lavvandet og flere hundrede km lang og bred bank, som stikker op fra der omkringende 3-4000 m dybe oceanbund. Der er videnskabsmænd, der hævder, at disse øer har været en del af et stort fastland, som over Madagascar forbandt Afrika med Asien. Af flere grunde er dette ikke sandsynligt, og det står i hvert fald fast, at Seychellerne har været afskåret fra andet land så længe, at der på disse ensomt beliggende øer har kunnet

Den pragtfulde urskov, som cocos-de-mer palmer danner. Foroven midt i ses frugterne på en palme. De 6-7 m lange visne blade hænger stive ned langs stammerne.

bevares — eller udspalte sig — en særegen dyre- og planteverden, hvis arter for manges vedk. kun kendes herfra, altså er hvad man kalder endemiske for Seychellerne.

Flyvende hunde og blåsøde duer.

Bedst undersøgt blandt landdyrene er her, som andetsteds hvirveldyrerne, altså pattedyr, fugle, krybdyr og padder. Af de førstnævnte kendes kun en indført rotte-art og nogle flagermus, bl. a. de store, prægtige »flyvende hunde« eller »flying foxes«, som de med større ret hedder på engelsk, fordi deres hoveder i farve og form grangiveligt ligner et lille rævehoved. De når et vingefang på 60-70 cm, og det var interessant at se dem flyve rundt i bjergene ved højlys dag med en støj og rolig flugt, nærmest som krager. Grunden til, at de ikke, som de hjemlige flagermus, er udprægede natdyr, er den, at de lever af saftige frugter. Det lykkedes os at nedlægge en enkelt af dem, som nu i dybfrossen tilstand hjemføres til Zoologisk Museum i København til nærmere undersøgelse.

Af fugle findes der på øerne mindre end en snes arter, men man har endnu ikke rede på det nøjagtige antal. For at skaffe et par eksemplarer af hver af fuglearterne, hvorved vi evt. kan bidrage til at øge kendskabet til øernes fugle verden, var nogle af os zoologer på et par mildest talt anstrengende jagtture. Forestil jer en tæt sammenfiltret palmeurskov, der gror i et vildtomt klippeterræn, flere steder uden vej og sti og prøv at tænke ier, at man skal klavre rundt i sådan et terræn i en temperatur og luft, der er ligeså hed, dampmættet og trykkende som den, der hersker i et meget lille badeværelse, når

man tager et meget varmt bad! Disse jagture var mere krævende end selv orienteringsløb i det norske højfjeld, der ellers er noget af det skrappeste, jeg har været ude for. Under disse omstændigheder var vi lige ved at være en lille smule stolte af det ikke ringe udbytte af fugle, vi hjemførte til skindlægning om bord — både små kolobrilignende solfugle med langt, buet næb (foruden en af deres kunstfærdigt vævede reder med indgangshul i den ene side), tre duearter, hvoraf en var himmelblå med ildrødt hoved og flere andre.

Den almindeligste fugl vi så, var en smuk, højrodt risfugl på større'se med en spurv. Den hed slet og ret kardinalen. Den havde vi også set på Madagaskar og ikke så sært, for det var herfra, den var blevet indført af en noget for smart forretningsmand. Grunden var den, at han i sin tid havde sikret sig eneforhandlingen af ris på øerne, men mandsanten om kunderne så ikke fandt på selv at dyrke deres ris, hvilket gik fortræffeligt i det regnrige klima. Men hvad gjorde manden? Han indforskrev i al uskyldighed nogle »kardinaler«, der trivedes strålende og ad sig fede og veltilpasse i ris fra markerne. Siden formerede de sig, og inden længe fik de hjælp fra en uoverskuelig mængde børn, børnebørn og børnebørnsbørn m. m. gjort kål på risen, så man ligesom tidligere kun havde valget mellem at købe sine ris hos manden — eller lade være at spise ris. Senere er der sat en stopper for dette monopol, men »kardinalerne« er der altså stadigvæk og har fundet på at spise andet end ris!

Vi samlede også andre dyr.

Vi havde håbet at finde nogle af de for øerne særegne ormepadder, der har en levevis og et ydre næsten som regnorme, bortset fra kæberne og de kun svagt udviklede øjne. Dette lykkedes desværre ikke, men til gengæld fangede vi en del firben, der ligeledes kun findes på Seychellerne, og nogle nydelige, grønne gekkoer, firbenlignende dyr, der har sugeskiver på tæerne og lever på palmebladene. Da der vides meget lidt om øernes hvirvelløse dyr, brugte vi desuden en hel del tid til at rode i trøskede træstubbe, mellem halvårne palmeblade, bastkaller af kokusnødder og lign. steder efter insekter, tusindben, skolopendre, bænkbidere og andre interessante men overste smådyr.

Palmerne dronning.

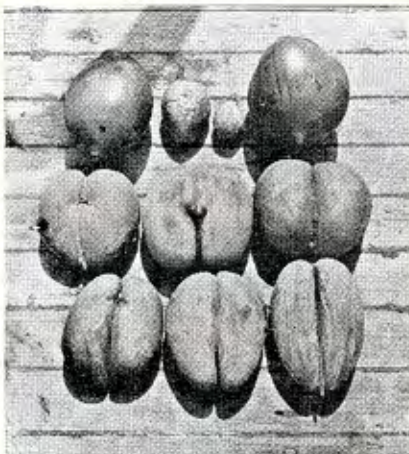
Er dyreverdenen på Seychellerne enestående og særpræget, er planterne det ikke mindre. Der findes næppe noget andet sted i troperne, hvor palmer i den grad dominerer vegetationen. Her vokser ikke mindre end seks slags palmer, og to slags skruepalmer (beslægtet med de hjemlige dunhammere), som kun kendes fra disse øer. Palmer og skruepalmer regnes for de primitiveste af alle træagtige planter; Seychellernes rigdom på palmer synes derfor — i forbindelse med øernes store alder og isoleret — at tyde på, at palmerne, der ellers de fleste steder i troperne har svært ved at klare sig over for løvtræerne, her har haft et fristed.

Foruden hovedøen Mahé besøgte vi den noget mindre ø Praslin, der blandt botanikere verden over er kendt for at være det eneste sted, hvor Lodoicea, den prægtigste af Seychellernes endemiske palmer — ja, vel dronningen blandt alverdens palmer, findes vildtvoksende. Selv på Praslin findes den kun i to isolerede dale, omgivet af stejle, kuplede granitformationer, der til dels var bevokset med andre endemiske palmer. Vi besøgte den ene af disse dale, Valley de Mai, Majdalen, der ikke har spor tilfælles med den bornholmske Majdal i Paradisbakkerne!

Selve palmetræet kan blive indtil 40 m højt (dvs. halvanden gang et velvoksnet dansk bøgetræ!) og bærer for enden af den fuldstændigt rette stamme en dusk af kæmpemæssige, vifteformede, rillede blade, der angives at nå en længde af syv meter fra bladstilkens basis til bladpladens spids — og en bredde af fire meter!

De mystiske havkokusnødder.

Og endnu mere berømt og sagnomspundet er den vældige frugt, dette majestætiske træ frembringer. Fra gammel tid har man rundt langs det indiske oceans kyster fundet de kolossale nødder, der har form som to mægtige, sammenvoksede blomster, skyllet i land. Man kaldte dem cocos-demer, havkokusnødder, og var ikke klar over, om de var et produkt af dyr, planter eller af havets selv. Som kaskelothvalens ambr og narhvalens spiralsnoede stødtand — »enhjørningshornet« — gav de anledning til flere sagn. Således fortælles det, at de voksede under havets overflade på kæmpetræer, som spirede op fra koralrevne nær Java, og at træets grene på forunderlig vis bøjede sig mod dybet, når søfolk dykkede efter nødderne. Et andet fantastisk sagn berettede, at i fjerne, tropiske have stak træet sine grene op over havet, og at der i dets top levede et grif, en fabelfugl, der nu og da fløj ind til land, belfugl, der nu og da fløj ind til land, hvor den gjorde sig til gode med elefanter,

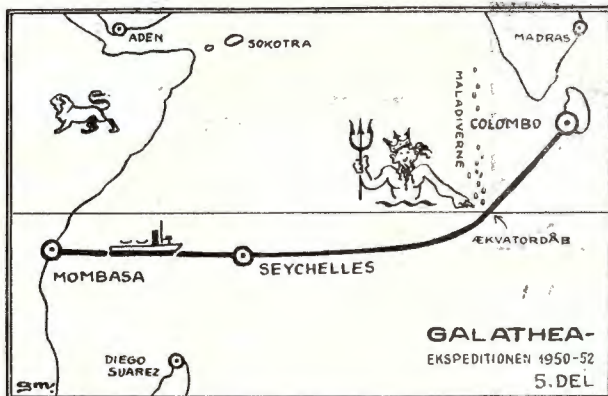

Forneden seks havkokusnødder uden bastlag, foroven til højre og venstre to med bastlag, foroven i midten en alm. kokusnød med bastlag og en uden til sammenligning.

tigre og næsehorn. Ikke årvågne søfolk blev af de bølgers, der omgav træet, ført med deres skibe til stedet, hvor træet voksede, og blev der et bytte for dette frygtelige uhyre!

Intet under, at disse vældige nødder, der både ved deres størrelse og vægt på op til 20 kilo er de anseelige, planteriget kan frembringe, i de tider næsten var deres vægt værd i guld. Da Seychellerne blev opdaget og dermed dobbelt nøddernes voksested blev kendt, faldt de naturligvis stærkt i pris men værdsattes dog stadigvæk overalt p. gr. a. deres sjældenhed.

Vi fik tilladelse til at bringe godt en halv snes, tilsyneladende spiredygtige nødder ombord, og de vil nu fra næste havn blive sendt hjem til Botanisk Have i København, der så forhåbentlig med tiden vil kunne fremvise eksemplarer af et af planterverdenens vidundere. Men selv om en eller flere af vore møjsommeligt sammenslebte havkokusnødder ad åre skyder op i palmehuset i København, vil de dog kun kunne give den besøgende en svag fore-

stilling om træets hjemsted, Majdalen på Praslin. Denne dal, hvor de fritstående palmer skønhed og elegance, hvor det ejendommelige halvlivs der hersker under de mægtige grønne bladviser, hvor de stive, visne blade, der lå som hele broer over en rislende bæk mellem mosgroede klippeblokke, hvor lyden af de døde småfrugter, der med dommedagsdrøn faldt ned på bladens mægtige flader, og hvor endelig bevidstheden om at befinde sig et sted så uligt alt andet i denne verden, hvor alt dette tilsammen skabte et så intenst og betagende naturindtryk, at vi aldrig nogensinde vil kunne glemme det....

Kong Neptun kommer ombord for anden gang —

Vi forlod Seychellerne den 1. april og styrede østnordøst. Nogle dage senere dukkede den første af øgruppen Maledivernes lave koraløer op, og snart efter befandt vi os i ækvatorkanalen, der løber mellem to øer på 0° nordl. og sydl. bredde (deraf navnet!).

Om bord herskede der febrilsk travlhed, ligesom da vi for nogle måneder siden skulle passere ækvator for sydgående ud for Vestafrikas kyst. Også denne gang var der dagen forinden kommet et sendebud fra Kong Neptun ombord med et budskab om, at Hans Majestæt med følge agtede sig om bord den følgende dag. Tømmermanden havde derfor travlt med at rejse tronstole og døbefont på agterdækket, og på slaget 16 (ækvatorkanalid!) steg Neptuns Rex — fra tidernes morgen det jordomsluttende havs alermægtige behersker — om bord med sit maleriske følge.

Fortsættes side 79

Fra ækvatordåben: Et offer forhøres. Fra venstre ses heksedoktoren (kan I kende Torben?), ekspeditionslederen, skibets chef, en musiker, dronning Amphitrite og Kong Neptun.

JØRGEN BOYE
Lejrorganisator — spejder siden 1911 — Tidligere TF for 2. Randers, DA i Nørre-jydske division. Præget af mange års ophold i Kongo, også kaldet »Huder og Skind«.

H. VALEUR FAUSBØLL

Leder af korpslejrens store lejrball. — Har ledet Københavns distrikts lejrball i Dyrehaven. — Spejder siden 1918. — Nu DC for Hertug Knuds division. — Tidligere i 22 år TF for 2. Absalon trop. (H.K.D.)

FRITZ HANSEN

Chef for lejrens pionerlejr — divisionsrådsformand for Frederiksborg Amts division — spejder siden 1910 — i mange år TF for 1. Lillersød trop og DC for Frederiksborg Amts Division.

L.P. HELMER JØRGENSEN

Leder af den store skovmandshike. — Lyder bedst navnet L.P. — DA i Frederiksborgs Amts division — Tidligere spejder i 9. Århus — TF i Viby — Medarrangør af landsskovmandsturneringen på Hylkedam 1950, hvorfra dette billede stammer og genkendes af deltagerne.

JOHAN JESSEN

Lejrens myndige politimester — DC for Grænsedivisionen. — Tidligere TF for 1. Silkeborg, 3. Odense og 2. Aabenraa trop samt i Jamboreen 1947.

JOHAN KROMANN

Samler korpslets patruljeførere til apel i korpslejren, tidligere spejder og tropsfører i 6. Vesterbro, nu tropsfører for 2. Ermelund trop.

Har i en årrække medvirket ved gilwellkursus og primitive førerkursus. — Kendt af Magasinet's læsere under navnet Gamle ravn.

Grenaalejrens konkurrenceudvalg

Skernvej 12, Århus. — Jeg standser, begiver mig op på 1. sal. Aage Hansen står der på døren. Her bor lederen af korpslejrens **spejderkonkurrenceudvalg**, den syngende chef for Århus divisionen. Jeg er heldig! Udvalget holder møde, og jeg får en beskedent plads i et hjørne efter at have iagttaget de mange spejderminder i divisionens »kontor«.

Og der sidder de, den vaskeægte kriminalmand fra Randers, S. P. Madsen, Krøyer, DC for Ejder Bavneshøj division, Viggo Mørch, TF i Fredericia (ham med gitaren), Erik, redaktør af MAGASINET og Aage, lederen af foretagendet.

Aage begynder med at fortælle, hvor langt man nu er nået i overvejelserne om de spændende konkurrencer i korpslejren. Det vækker glæde, da han fortæller, at den gamle spejder, Tage Carstensen er villig til at være overdommer i konkurrencerne. Lejrinspektøren Jørgen Boye, stiller et telt til rådighed. Her kan enhver henvende sig om konkurrencerne.

Erik indleder diskussionen om **lejrskovmandsturneringen**, som alle troppe skal deltage i. Og det er slet ikke så lige til at bedømme 3—400 troppe og de ca. 1000 patruljer, som man regner med at se i lejren. De kloge udkaster ideer og planer og finder »en genial plan«; Aage kigger på mig: »Det må du ikke offentliggøre!«, siger han, »at du ved det!«. Jeg nikker samtykkende; skal nok holde tæt. Man finder ud af, at der skal bruges 40 dommere i lejrskovmandsturneringen — altså ikke mindre end en fra hver division! Enstemmigt beslutter man, at der ikke må anvendes søm, og at lejrarbejder ikke må medbringes færdige eller halvfærdige hjemmefra. Naturligvis! Den bedste lejrskovmandsturnering får Grenaakærren som 1. præmie. De følgende troppe en sølvplade til troppesstanderen.

Der lægges vægt på patruljepladser, gode og solide lejrarbejder og gerne lidt ekstra opfindsomhed.

Kriminalmanden fortæller om hans planer for **slutningsopgaverne**. På 5 af lejrens dage laves disse opgaver, og alle spejdere og skovmænd kan indsende deres mening om hvad der er sket. Der

ymtes noget om flygtede forbrydere, henslængte pengesække, mystiske blodspor og den forsvundne vandspand! Der lægges høje planer om mystiske hændelser. Kriminalmandens hjørne er fyldt med ideer. Der bliver noget at gøre for skarpsindige hjerner!

Viggo beretter om hans planer for spændende **skattejagter** til fods og på cykle. Mærkelige ord som stifterspor og ordonnansspor nævnes, inden Viggo lover at arbejde videre på planerne for alle tiders skattejagt.

Grenaalejrens **spejderløb** har Krøyer spekuleret på. Han fortæller om de mange opgaver, der tænkes indflettet i løbet. Så vidt jeg kan forstå må alle patruljer endnu engang inden korpslejren se på deres prøver og duelighedstegn. For her er det åbenbart de rigtige spejderkunderskaber, det kommer an på. Krøyer taler om 320 patruljer og 120 dommere, og så er han bombesikker på, at alt vil klappe på bedste måde.

Aage har beskedent gemt sit job tilsidst — her på de små timer. Det gælder **Grenaa — Rally 1951**. Han forklarer, at Rally betyder »sammenstimling« og af de planer, han fremturer med, forstår man dette ord rigtigt. Alle lejrens 1000 patruljer deltager i Rallyen — 2 timers hurtig løbsning af et utal af opgaver. Alle er med, alle ser på. Fest og fart over feltet! Resultatet foreligger efter hver omgang — spændingen øges — mere fart — frem med de kvikke hjerner — de hurtige fødder og det rigtige spejder-gå-på-mod! Der er hundredvis af muligheder, siger Aage, så du kan godt nævne nogle af dem. Dem bliver det alligevel ikke! Jeg nævner da: knobbinding, redningsrebskast, æggevæddeløb, hane-kamp, stafetløb. Så står det til jer selv at finde ud af, hvad Aage tænker sig. Der er præmier på hver Rallybane — og Grenaa Rallyens vinder kåres ved et sidste løb på Grenaa stadion!

Der er noget at spekulere på!

God jagt!

Grenaa-Falkens konkurrence

En dag i dette forår fløj en stor rovfugl ind over Danmark. Dens vingefang var mægtigt, skarp dens næb og klo. Det var en vandrefalk, men ingen almindelig vandrefalk. Allerede dengang den lå i ægget, var den af skæbnen blevet tildelt en ganske særlig lod i livet, nemlig at blive **lejravisens førstepremie** i kunstnerkonkurrencen, som vi fortalte lidt om i MAGASINET'S majnummer.

I flere dage har falken siddet på mit skrivebord og med årvågent blik fulgt mine forberedelser med tilrettelæggelse af lejravisens redaktion. Jeg er kommet til at holde meget af den store, smukke fugl — og er ikke fri for at være lidt tung om hjertet ved tanken om at skulle skilles fra den. Aldrig har jeg set mage til falk —, var jeg en havørn, ville jeg utvivlsomt tage mine fjer af misundelse over dens elegante udseende.

Det er den kendte jæger og forretningsmand, direktør **Holten Lützhøft**, der har foræret os fuglen, for med denne smukke og sjældne gave at udtrykke sit selskabs interesse og sympati for spejderarbejdet. Det er klart, at vi er glade og taknemmelige. Konservator **Olaf Nielsen** har med en trolldomsdygtighed givet den nedlagte fugl nyt liv. Når man betragter den, ville man ikke undre sig, hvis den med eet glemte sit indre af træuld og ståltråd, udbredte vingerne og steg til vejrs — lige ind i himlen.

SKRIV ELLER TEGN — eller gør begge dele — til »GRENAA-FALKEN« og du kan vinde:

1. **præmie:** Den udstoppede vandrefalk med sølvplade og samtlige numre af lejravisen indbundet.

2. **præmie:** 25 raske små skildpadder (dog af chokolade) og de indbundne lejraviser.

3. **præmie:** 10 chokoladefrøer og de indbundne lejraviser.

Obs! Skovmændene skal være lejrpoliti i Grenaa-lejren!

Hvem der?

En spejder med wienerbrød
Spejderen kan passere,
brødet bli'r.

(Bardunen, Sønderborg)

Premierne overrækkes ved en lille højtidelighed på »GRENAA-FALKEN«s redaktion i lejren d. 11. juli, og vindernes navne bekendtgøres i bladet.

Dommerkomiteen består af medlemmer af lejrledelsen og af vor redaktion.

Bidrag til konkurrencen, manuskripter og tegninger sendes indtil 3. juli til min adresse (se nedenstående), derefter til redaktionen i lejren. Sidste indleveringsdag: d. 10. juli, kl. 12,00.

Husk, at alt vedrørende spejderbevægelsen, specielt Grenaa-lejren, vil være brugbart stof for artikler, vittigheder og tegninger.

Opgiv navn, adresse (trop) og alder. — **Men opgiv ikke at deltage**, hvis du har en god ide!

På gensyn i Grenaa-lejren.

Ole Müller,

»Falkøj«,

Forhåbningsholmsallé 7, Kbhvn. V.

Med store forventninger imødeses korpsets lejren i Grenaa nu til sommer, og ikke mindst fra vor side, da det er første gang i korpsets historie, at et så stort antal søspejdere mødes med landspejdere i en fælles lejr.

Jeg har en pose, hvor der står »søspejderkonkurrencer« på, og jeg lukker den så meget op, at I i tide kan indstille Jer på, hvor meget der kræves af Jer.

Der vil blive en stor sejrende konkurrence, hvis krav vil svare til »Fartøjsførerprøven af II grad«, samt et par opgaver som I sikkert aldrig har været med til før. Dernæst afholdes der en kapsejls om korpsets hurtigste patrulje samt en kaproning. Den sejrende konkurrence afvikles af to omgange, således at de patruljer der ikke selv har fartøj med, får tildelt et fartøj til anden omgang. Kapsejlsden bliver afviklet på samme måde, men af de to hurtigste patruljer sejles der en tredje sejls om korpsets præmie, en sejls der blive lige så spændende som olympiadesejlsden.

Så vidt jeg kan se, vil der ankomme ca: 25 Alborgjoller til lejren, og derfor må sejlene være mærkede efter korpsets forskrifter,

så dommerne ikke er i tvivl om, hvilken båd de har for sig.

Schønning.

Det danske Spejderkorps

Idræts-

Diplom

Spejder _____ trop _____

har i lejren aflagt følgende prøver:

Længdespring	sek.
Holdkast (145 g)	m.
Hjertesymning	sek.
Gravel	sek.

Lejrleder
Idrætsleder

Her ser du det idrætsdiplom, du kan erhverve i Grenaa.

OLE MÜLLER

Redaktør af Grenaa-lejrens lejravis »Grenaa Falken« Tidligere spejder i Odense — Medarbejder ved lejravisen i Ermelunden 1946 — Spasmager og løjtnant ved husarerne. — Har foretaget en rejse til Afrika — Sahara — Atlaslandene. — Rejseoplevelser og noveller.

OVE SCHÖNNING

Eskadrechef for søspejdere i korpsets lejren — TF for Havmændene. Tidligere TF for 9. Aarhus — Kaperen — Havmændene — Piraterne. — Ledede primitivt søspejderførerkursus 1946.

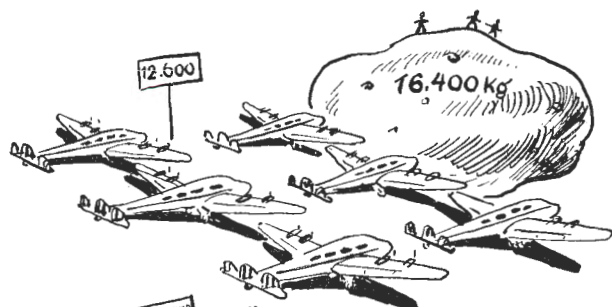

POUL VIND

Leder af lejrens idræt og sport — Spejder siden 1924. — Bor nu i Helsingør. — Tidligere TF i 2. Helsingør og DC for Frederiksborg amts division. — Dommer i lejrport i landspatrulje-turneringen i Skjoldnæsholm og i korpsets lejren på Ermelunden 1946. — Fuld af smil.

SÅ MEGET SPISER VI I KORPSLEJREN

16 400 KG KARTOFLER:

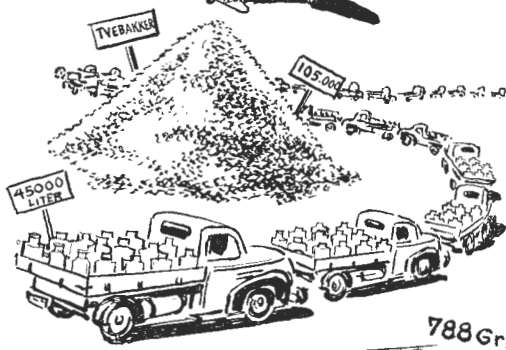
Lejrens forbrug svarer til hvad en familie på 4 medlemmer bruger i løbet af 31½ år.

12 600 KG RUGBRØD:

Hvis lejrens forbrug skulle flyves til Grenå måtte der bruges 6 af SAS-DAKOTA maskiner.

105 000 STK. TVEBAKKER:

Selv om vi skal bruge 105 000 tvebakker, bliver der kun 15 til dig i hele lejrperioden.

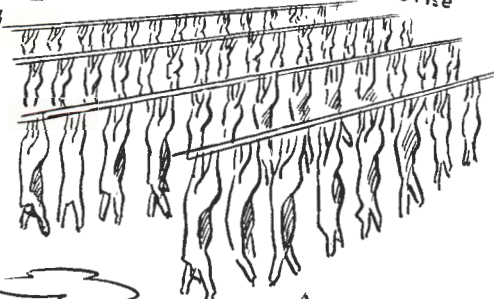

45 000 LITER MÆLK:

Hvis du tænker dig, at en lastvogn kan transportere 1500 liter, skal der altså bruges 30 lastvogne til at bringe lejrens forbrug ud.

788 STK. GRISE:

Der er 788 grise, som må lade livet for at vi kan få det antal kæbesnitte, der er nødvendig for at klare to måltider mad i lejren.

SAFT PÅ FLASKER:

Stiller vi samtlige flasker ovenpå hinanden, vil vi få en stabel, som er 3½ gange så høj som Århus domkirkes tårn.

THE-VAND:

Vi ville være i stand til at lave Skanderborg sø om til en portion.

55 000 HAKKEBØF:

Der vil blive en bøf til hver indbygger — incl. børn og oldinge — i følgende byer: Grenaa—Ebeltoft—Odder—Aabenraa—Faaborg—Ringsted—Maribo og Thisted.

2 800 KG MARGARINE:

Læg margarinepakkerne i en række, og den vil nå fra Jylland til Fyn via Lillebæltsbroen.

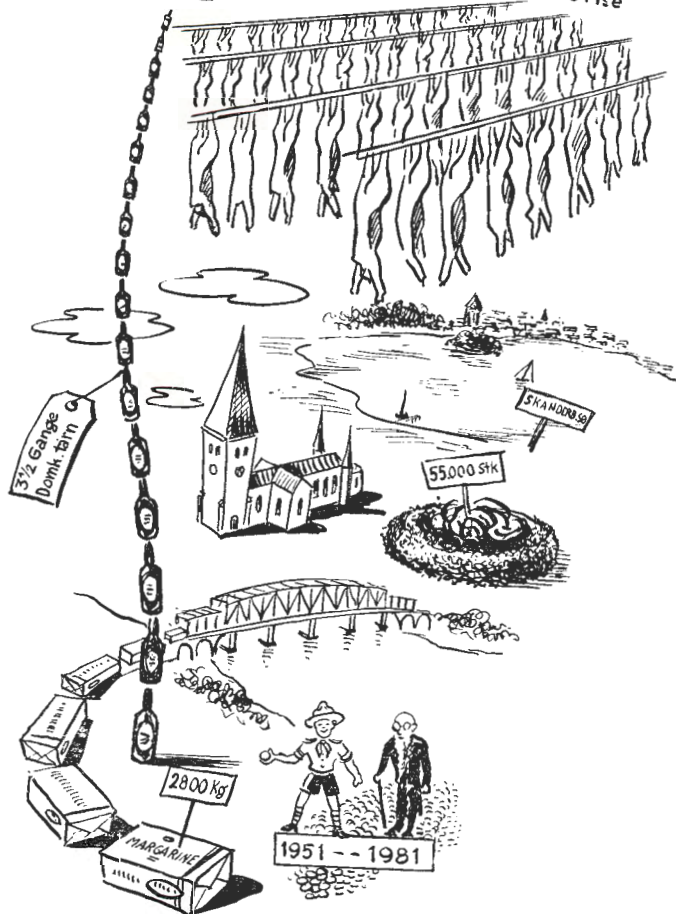
7 700 STK. ÆG:

Hvis du alene skulle spise lejrens samlede forbrug af æg (eet om dagen) ville du først blive færdig i 1981.

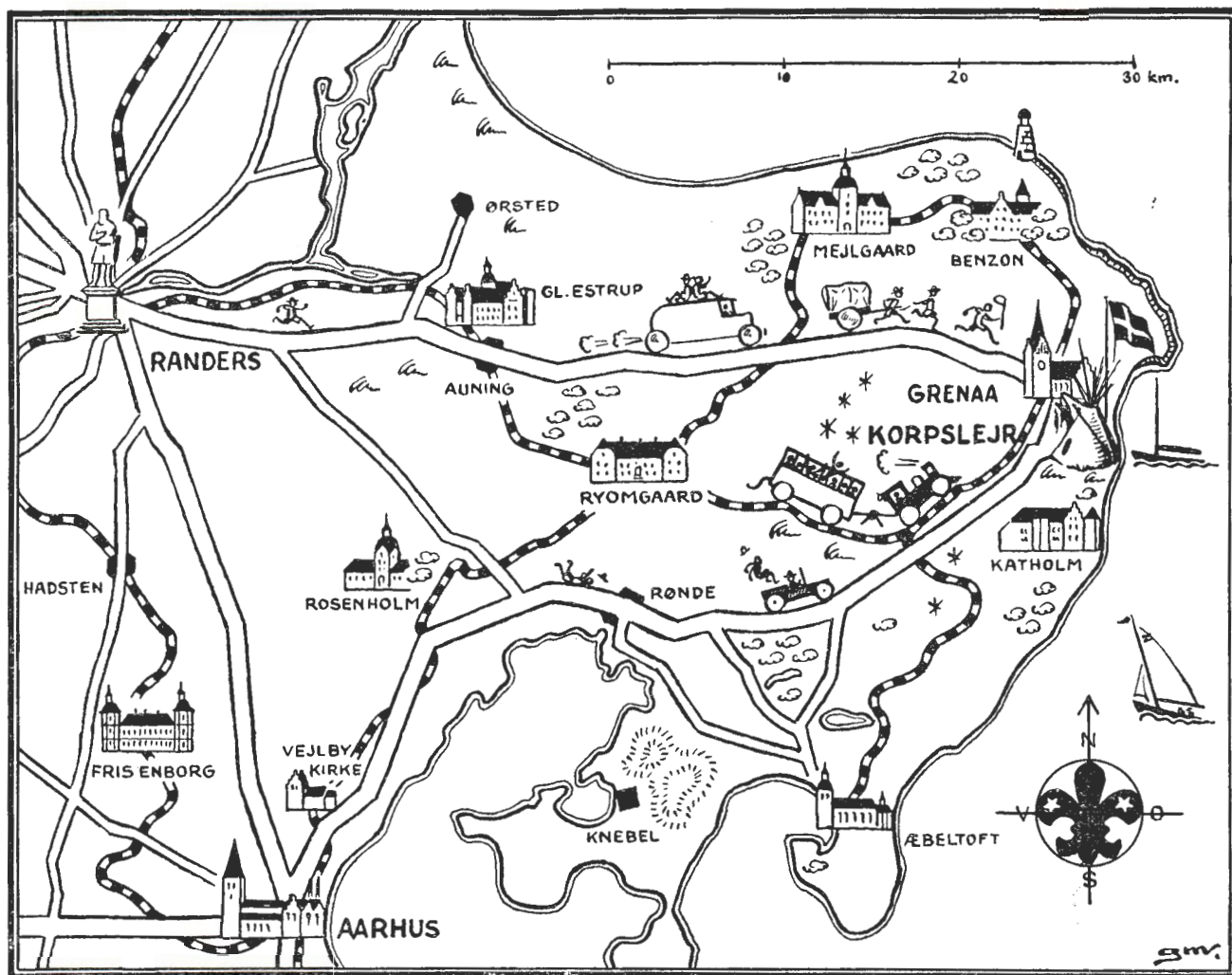
.....og der skal bruges meget andet, såsom 11 550 stk. løg — 21 000 stk. rabarberstilke — 12 600 pakker havregryn — 2 500 stk. citroner — 1 120 kg leverposteg — 1 400 kg ost — 1 680 kg marmelade — 210 kg buddingpulver m. m. m.

så du kan regne ud:

SULTE KOMMER DU IKKE TIL!

MAGASINETS KORT OVER DJURSLAND

Er skarntydefløjter giftige?

I »Spejdernes magasin« marts står der, at spejderne i Mariager har lavet et orkester af skarntydefløjter.

Denne meddelelse har foranlediget en indsender til at advare mod fejltagelser, som måske ville have de aller alvorligste følger. Advarslen er fremkaldt af en anmeldelse af Kaj Gram og K. Jessen: »Vilde Planter i Norden«, hvori det bliver nævnt, at de fleste mennesker sammenfatter skærmpplanterne under fællesbetegnelsen »Vild kørvel« eller »Skarntyde«. Da skærmpblomstfamilien blandt andet omfatter vor almindeligste og farligste giftplan-

te, gifttyden, er der grund til at gøre opmærksom på, hvordan man kan undgå forvekslinger mellem de tre hvidblomstrede, 50—120 cm høje skærmpplanter: Vild kørvel, skarntyde, gifttyde.

Skarntydefløjter bliver lavet af stængler af den almindeligste skærmpplante, **vild kørvel**, som forekommer så at sige overalt langs veje og gærder og ved skovbryn. Vild kørvel bliver ofte kaldt for skovkørvel, skarntyde, brudeslør.

Hele **skarntydeplanten** er giftig og glinsende glat, stængelen er blådugget og har små røde pletter. Den er ret almindelig ved gærder,

huse og i havstokke med gammelt tang. Skarntyde har en ubehagelig, museagtig lugt.

Gifttyden har en tyk jordstængel med store indvendige luftkamre og er hyppig ved bredden af søer og åer. Den har forvoldt mange kreaturs død, og der er også eksempler på dødsfald blandt børn.

Man skal alligevel ikke være bange for at skære skarntydefløjter, for de kan så at sige kun fremstilles af stænglerne fra vild kørvel. Stænglerne af den giftige skarntyde kan man slet ikke bruge til at fløjte i, og gifttydens stængler er så bløde og slatte, at der ikke er nogen, som vil finde på at bruge dem til fløjter.

Hans Hvass

ULVE SIDERNE

Sporfinder hjælper dig med duelighedstegnene

Nu står sommerferien for døren, og jeg kan tænke mig, at mange af jer vil benytte den til træning i svømning. Derfor skal I også denne gang høre, hvad der kræves til duelighedstegnet

SVØMMER

Ulveungen skal kunne

- 1) Brystsvømning (eller crawl) 150 m.
- 2) Rygsvømning (eller rygcrawl) 30 m.
- 3) Flydning.
- 4) Dykning efter genstand fra udspring på hovedet (bro eller trappe — dybde ca. 2 m).
- 5) Bjærgning af jævnaldrende kammerat 15 m.

Du må af din gymnastik- eller svømmelærer få at vide, om du gør arm- og benbevægelser rigtigt, og når den side af sagen er i orden, er der kun et tilbage, nemlig at øve sig.

Husk at man aldrig bør bade lige efter et måltid — der skal gå ca. 1 time, det er sundest. Du ved også nok, at man aldrig må bade alene, især ikke fra åben strand. Man kan nemlig få et ildebefindende, hvor

rask og sikker man end føler sig. Når du træner, lad så være med at svømme udefter, men svøm langs med stranden. Du kan pludselig blive træt, og så er det rart, i en fart at få fast grund under fødderne.

Når du kan det hele, må du lade din flokfører kontrollere det. Det kan ske på jeres sommerlejr, hvis I da skal af sted i år, eller i en svømmehal, hvis der er en sådan i den by, hvor du bor. Eller du kan måske bede din svømmelærer om et skriftligt bevis for, at du kan klare ovennævnte prøver.

God jagt og god fornøjelse.

Sporfinder.

RIDDER RAP I LEMVIG.

Thøger Larsens trop og flok har holdt spejderfest med omtrent 400 deltagere. På billedet ses et ulveoptrin om Ridder Rap, skrevet af troppen selv.

Skal vi høre fra din flok næste gang?

ALLE TOLV

BF Egon Madsen,

1. Haderslev flok.

BA Carsten Ulrich,

1. Mariager flok.

Søren Arentoft,

1. Ordrup flok.

VII. Te sturen eller gennem ild og vand.

»De seks« knurrede, som kun ulve kan knurre. »Giraffen«, det kaldte de flokførere, ville ikke tage på teltlejr med dem før i sommerferien, »for det gjorde ulveunger aldrig«, sagde hun. Men »blå« ville med vold og magt på telttur i pinsen.

I to samfulde uger arbejdede de på at sætte et telt og sikken et telt det blev. Uha, uha! Et stykke af det var fra en rødstrøbet liggestol, et andet stammede fra en broget sengeforligger. Underlaget var en gammel sæk. Der var også regnfang, lavet af en ulvesøsters regnslag. Teltstængerne var gamle kosterkafter.

Det kostede mange anstrengelser at få lov til at tage af sted. »De seks« var ualmindelig artige dagene før.

Endelig oprandt pinselsørdag med sol, varme og duftende syrener. Kl. 18 startede de. Far og mor vinkede bekymrede farvel, og »blå« vinkede henrykt igen. En halv time gik det strygende på cykle, så punkterede Egern. Ingen havde lapperejer med, men en rar mand, der kom forbi, var så venlig at hjælpe dem over vanskeligheden. Så gik det godt et langt stykke tid, medens modvinden ganske gradvis tog til, og solen gik ned i en vældig sky. Man var nu kommet til ganske øde egne med meget spredt bebyggelse, da Spurvs bagring eksploderede. Der stod man, rådvilde og trætte. Det blev mørkere og mørkere. Man enedes om at slå telt op i løse af tjørnekrat på en eng tæt ved vejen. Det var blevet så mørkt, som det kunne i lyse nætters tid. Luften duftede af kløver og månen var skjult af et skydække. Lidt trevnt fik man rejst det store telt. Ingen havde lyst til at finde et sted med drikkevand, så man nøjedes med at spise de medbragte tørre klemmer. En enkelt sodavand gik på omgang. Søvnige og matte gik man »til køjs«. I teltet bredte sig en underlig stram lugt. Man følte sig underlig klam under ryggen. Stanken blev værre og værre. — 100 meter fra teltet glimtede en ko underfundigt med sine brune øjne. »Sov blødt og godt« tænkte den og skævede over til Mus i teltet.

Der gik et par timer, så vågnede en ulveunge, ved at noget kildede ham under foden, som han havde boret ud af teltet. Han sparkede med foden, men snart kildede det igen. — Der lød en underlig snøften og prusten. — Da knækkede en teltstang, drengene vågnede op og vaklede ud af teltet. — Hvad var det!!! Der lød brølen, der lød prusten og der lød snøften. 40 brune kvier stod i en tæt ring om teltet. Det viste sig, at »blå« havde slået teltet op midt i en kvieflok. Modvillige måtte »de seks« flytte deres telt uden for en slags afspærring, der befandt sig lige ved. Den knækkede teltstang erstattede man med en dejlig træstamme, der voksede blandt mange andre i nærheden i en plantage.

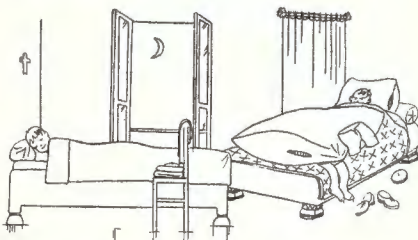
Snart sov man igen. Der gik en lille time, solen var ved at stå op. Drengene vågnede atter. Luften var fuld af skrig og skrål og susen. Drengene så ud af teltet. Ud over den dugvaade eng, lå mad og kødstumper og pølser spredt for alle vinde. En sværm af småer og krager fløj mod sky, hver med et stykke af drengenes pinseproviant i næbbet.

Så krøb man atter i soveposerne, medens den nye dags lys stille lagde sig over enge, køer, og teltet. Sorte skyer trak stadig op og det begyndte at blive lummert. Atter sov »de seks«. Det begyndte at tromme på teltdugen. Hastigere og hastigere. Store fugtpletter bredte sig over den spraglede dug. Det dryppede ned i teltet. Fra jorden begyndte vandet at stige op i teltet, og trænge ned i soveposerne. En regnvandsbæk fra en skråning løb ind under ulvene, snart blev den til en å. — Himlen var kul-sort. Det bragede og rumlede ude i horisonten. Lynene glimtede nu i et væk. Tordenskyen var lige over hovedet på dem. — Klokken var 6 og de gennemblødte iskolde ulveunger stod op. Mad havde de ikke. Bål kunne de ikke tænde. Al deres tøj og indholdet af deres rygsække var pjaskvadt. Drengene pakkede deres våde oppakning sammen og tog det forhen så stolte telt ned. Da kom der en gårdejer ned imod dem midt i tordenvejret. Han så bister ud. Sikken en omgang »blå« fik midt imellem lynene, fordi de havde slået teltet op midt i kviefolden, men hvad der satte kronen på værket var, at de havde knækket et af gårdmandens æbletræer over for at skaffe en teltstang. Et vældigt skrald afbrød gårdejerens i hans tale. En røgsøjle steg op fra hans staldlænge. Afsted for han imod gården, med »blå« i hælene, deres træthed var forsvunden. Rundt styrtede han i den tidlige morgenstund og vækkede gårdens beboere, der kort efter i natkjoler og bare skjorter, som forvirrede høns for rundt på gårdspladsen. — Da vågnede mandfolket i »Egern«. Myndig satte han sin bande i sving. 2 blev sendt til den nærmeste gård med telefon for at alarmere brandvæsenet. De tre andre sendte han ud til de nærmeste beboelseshuse for at skaffe mand-skab til hjælp. Selv løb han, ført af dyrenes hylen og brølen til stalden og lukkede alle lemme og porte op for at få dyrene ud. Det var med stor fare for sit eget liv, at han reddede hele gårdens besætning. Luerne slikkede allerede langs tagryggens strå. Men nu strømmende hjælp til fra nær og fjern. Et ildslukningstog fra den nærmeste købstad kom kørende og blev hurtigt herre over ilden, således at det endte med, at gården kun led ganske ubetydelig skade. Ved karlenes og ulvenes hjælp fik man snart fanget dyrene ind igen. Al vrede mod blå bande var forstummet, da de havde vist sig så tapre. Lejrlivet havde de for denne gang fået nok af, de indså, at »effen« havde ret. Før man har en hel masse erfaringer skal man ikke tage på teltlej. Men en del erfaringer havde de usædvanligt gjort på denne pinse-tur.

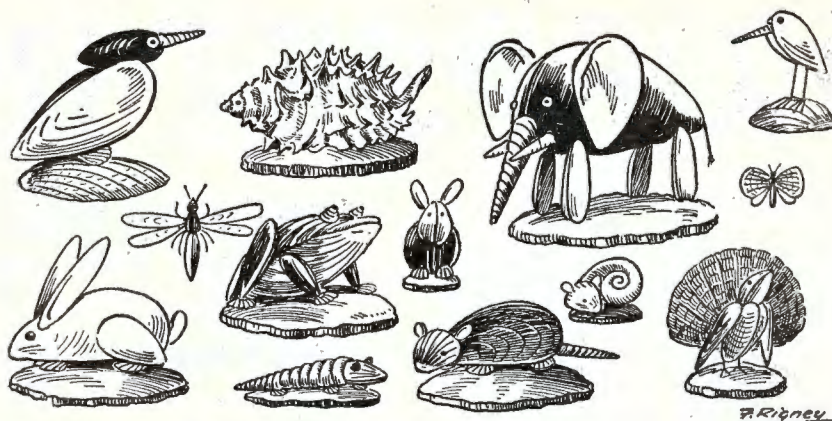
Peter Tini.

(Næste gang: »På sommerlejr med flokken«).

HVEM LIGNER DU?

Ham? eller ham?

LAV NOGET AF MUSLINGESKALLER.

Her er en morsom ide, hvis du har mulighed for at samle muslingskaller eller lignende ved stranden. Hvis du kommer til Jyllands vestkyst, har du særlig gode muligheder for at finde mange sjove former.

Begynd at samle en mængde forskellige, brug din fantasi og se, hvad du kan lave af dem. På tegningen kan du se mange eksempler på morsomme dyr lavet af skaller. Men du kan også lave halskæder

ved at bore huller i skallerne. Jeg har også set flere gode eksempler på små sejlskibsmodeller, men brug du bare din fantasi, begynd småt og du skal nok få noget ud af det. Til at fæste skallerne sammen er det bedst at anvende cement, der dog blandes med fint sand i forholdet 1 del cement, 3 dele fint sand og lidt vand. Måske kan du også bruge almindelig lim. God fornøjelse!

(Fra Boy's life)

8. brev fra lejrchefen

(fortsat fra side 69)

Formanden for vort lejrpræsidium, borgmester Aksel H. Hansen, Grenaa, der havde givet det kække tilsagn at ville være klar til at modtage kærren foran rådhusets trappe på hvilket tidspunkt af døgnet det end skulle være, var usædvanlig heldig, idet kærren ankom til Grenaa søndag aften kl. 20.45 eller 3 timer før end beregnet. Grenaa-spejdernes store orkester spillede, byens borgere var forsamlede på Rådhuspladsen, og borgmesteren holdt en glimrende tale, hvori han hilste den første forløber for den 7.000 mand store spejderhær velkommen til Grenaa og erklærede, at byens borgere såvel som han selv med længsel så hen til den dag, da de hvide telte ville rejse sig på den store lejrplads syd for Grenaa. Han pålagde Søren Kannes trop i Grenaa at holde ilden brændende, indtil vi kan tænde vort første lejrål ved de brændende gløder, som på olympisk vis er bragt til Grenaa fra det sidste store, nordiske spejderål i Åvatyr i 1950.

Hver holdleder fik umiddelbart efter at have gennemløbet sin distance udleveret en genpart af kontrolsedlen, men for at undgå mis-

forståelser vil jeg gøre opmærksom på, at løbetiden i fjerde kolonne forneden ikke behøver at være lig med ankomsttiden ÷ starttiden — og er det i regelen ikke — idet løbetiden, som det kommer an på for hver distances vedkommende, er taget på et fint mærkende stopur med aflæsning på sekunder, medens ankomsttid og starttid er taget på et kronometer, og denne aflæsning giver kun tiden i timer og hele minutter.

Den fineste tid havde 1. Glostrup trop med 16 minutter og 14 sekunder, derefter kom 1. Køge og Laksetropen, men I kan på side 69 se de endelige tal for de 10 bedste hold. Det er morsomt at se, at der blandt de 10 bedste hold findes spejdere fra Sjælland, Fyn og Jylland. Rolf Krakes division har klarret sig fornemst ved at vinde første- og andenpladsen.

Med venlig spejderhilsen

Leo Thasf.

KORPSET RUNDT

EN RASK FÆRING

Hjørleif Poulsen, der er spejder i den færøske trop Skotalid F. L. Ø. T. T., har fået tildelt broncekorset for livredning som påskønnelse for resolut optræden.

Troppen var på sommerlejr. — Spejderne var ude at bade, men en af spejderne kunne ikke klare svømmetur til en lille bro. Han forsøgte at vende tilbage til stranden, men kræfterne slog ikke til. Fra stranden så Hjørleif, at der var noget galt og han kastede resolut redningsrebet ud, men først tredje gang lykkedes det spejderen at få tag i det, og han blev hevet i land og kom straks under behandling. Et par timer efter var han uden for fare.

SOLDATERTROP I ÅRHUS

26 spejdere og FDFere, der i øjeblikket er soldater i Århus har dannet en trop bestående af 3 patruljer, der holder møder alt efter som soldatertjenesten tillader det. Troppen blev startet ved en spejder-soldateraften, som føreren fra Århus havde indbudt til. Det blev en meget fornøjelig aften, hvor bl. a. filmen fra Århus jamboretten 1950 vist.

— »Ikke så underligt — det er ikke flydende sæbe — men skoværte!«
(Boy's life).

MÅNEDENS ORD

Mange fortsætter hjælper ikke til at vende from.

(Gammelt ordsprog).

ET HJERTESUK, ALLE BØR LÆSE.

Som hyttevagt af 1. Charlottenlunds tropshus »Dæmpehøj« beder jeg om plads for nedenstående.

Af og til hører jeg af spejdere: »jeres tropshus ser forfærdeligt ud«, men hvorfra og hvem får det til at se forfærdeligt ud? Det gør spejderne, som får lov til at leje huset på week-end eller i ferier.

Vore førere har hver week-end hele sommeren 1950 været på »Dæmpehøj« og male, tjære, hvidte og gøre rent, så huset var som nyt både ude og inde.

Men i løbet af januar og februar, altså på kun 2 måneder, har de troppe (ialt 4), der har været deroppe, i højeste grad misbrugt den tillid, vi har vist dem.

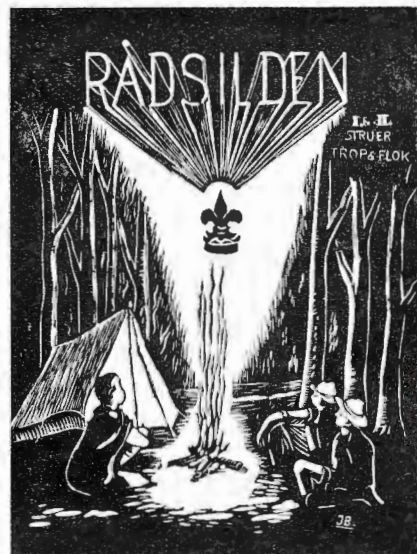
4 ruder er slået itu, et bord er ødelagt, et skab med private ejendele er opbrudt (der var hængelås for) og indholdet er fjernet. Tre vingemøtrikker og bolte til at holde skodderne for vinduerne er borte, og et lille grantræ på grunden, er fældet og henkastet på lejrbaalspladsen. Man er krøbet ind ad vinduerne så væggen bærer tydelige spor af sømbeslåede sko og en trop har helt undladt betalingen trods gentagne opfordringer. At jeg ofte må ringe eller skrive for at få nøglen retur samt betalingen, er kun biting. Hele grunden flyder med papir og affald, til trods for, at der findes spader, så man med rimelighed kan forlange, at affald graves ned, og papir brændes. Konservesdåser med muggent indhold og snavsede køkkengrej efterlades så godt som altid i køkkenet.

Jeg vil henstille til spejderne om at ligge lidt mere vægt på orden og opførsel.

Lilli Meno,
hyttevagt.

AHA!

»Troppens lange bukser er slidt op til knæene den 1. april.«
(Melding fra Tønder).

Forsiden af 1. og 2. Struer trop og floks blad. Det ser godt ud, ikke?

VIL DU OVERNATTE I ODENSE?

Fruens Bøge trop har på loftet i deres tropshus indrettet en sovesal, som stilles til disposition for troppe, som vil gøre ophold i Odense. Huset er beliggende på Stenløsevej, tæt ved »Den fynske landsby«, og der er god forbindelse til banegården og byens centrum.

Bag ved huset findes der en god lejrplads, som er til rådighed for de troppe, som foretrækker at sove i telt.

Henvendelse om benyttelse af sovesalen eller lejrpladsen rettes til: Rådsformanden, gasværksbestyrer C. L. Hansen, Dalum gasværk, tlf. Dalum 84, eller tropsfører, arkitekt Preben Frederiksen, Sadolinsgade 63, Odense, tlf. 14503.

FORSIDEBILLEDET

er denne gang fra Sydhavsdivisionens jamborette 1950, fotograferet af Henning Petersen, Nykøbing F.

Alle patruljer bør have

UNIFORMSREGLEMENTET

Du kan få det i Depotet til kr. 1,50

»MIN UNIFORM ER TIL VASK!«

Mon der findes en patruljefører, der ikke har været ude for den undskyldning? Eller spejdere, der ikke har ærgret sig over, at Søren aldrig kunne komme i uniform. Den var evig og altid »til vask«.

Men nu — er problemet løst!!!! Bæverne i 1. Graasten trop har løst den gordiske knude! Patruljen har vedtaget, at spejdere, hvis uniform er til vask, skal medbringe og fremvise korpsmærke og knapper til mødet!

God idé ikke?

EN RIGTIG PÅSKETURNERING

Falkonerspejderne holdt i påsken en anstrengende patruljeturnering. Lørdag og søndag formiddag indrettedes lejrene og »der var lavet nogle meget fine og solide lejrborde, flettede papirkurve, solure, sivmætter, brændeskjul, kogerender, lejrkostrer og meget mere«. Søndag middag begyndte et anstrengende spejderløb med brug af kompas og træfældning. Mandag var der stjerneløb, sporingsøvelse, kast med redningsreb, skæring af en alenstok, signalering, bedømmelser m. m. Vejret var et rigtigt spejdervej — sådan som det var over hele landet i påsken. Tigerpatruljen blev den bedste, men Ørnene var lige ved at nå 1. pladsen.

HATTESKYGGEN.

Gamle Vildsvin omtaler spejderhatten i sin artikel om uniformen og siger, at du må holde skyggen fin og stiv. Det kan du meget nemt ved at følge denne anvisning:

Meget nemt: du blander 125 gr klar lak og 200 gr fortynder. Dernæst lægger du din hat på et umallet cementgulv og pensler hatteskyggen med denne blanding (hele blandingen medgår). Dernæst lader du hatten blive liggende på gulvet ca. 24 timer, og hatteskyggen er da stiv og tåler fugtighed. Det er vigtigt, at man opbevarer blandingen i en lukket flaske og under penslingen kun hælder lidt ad gangen op i en gammel underkop, for blandingen er meget brandfarlig (altså ingen åben ild i nærheden). Hatten skal anbringes på et cementgulv, idet man ved at lægge den på et malet eller poleret bord risikerer, at blandingen opløser malingen eller lakken.

NYE DAVNE TIL ÆRES SIDEN

VANDRINGER

60 km.

Tonkawa stammen, Næstved:

Ole Köser.
Jens Georg Munk Petersen.
Leif Petersen.
Poul Hansen.
Steen Hansen.
Jens Madsen.
Birger Andersen.
Ib Christiansen.
Ole Møller.

1. Godthaab trop:

PF Ole Lundberg.
PF Svend Nielsen.
TA Kaj Ambjørn Nielsen.

Gjængernes trop:

PA Niels Andersen.
Jørgen Lund Hansen.

1. Højbjerg Skaade trop:

PF Thode Madsen.
PF Peter Dietz-Olsen.

1. Godthaab trop:

PF Jan Gehl-Madsen.

Gjængernes trop:

PF Jens Peder Hart Hansen.
PF John Lauritzen.

Sct. Gertruds trop:

PF Søren-Laurids Hansen.

1. KL. SPEJDERE

1. Højbjerg Skaade trop:

PF Egon Nielsen.
Bent Kjær Hansen.

Gjængernes trop:

PF John Lauritzen.

1. Holte trop:

PF Anders Heden.
PF Peter Wilhjelm.

FRÆNDETROPSBLAD!

Caspar Markdanners trop i Kolding har et tropsblad, der hedder Flammen. Det er nu fælles tropsblad for Caspar Markdannerne og dens frændetrop, 3. Moss trop i Norge. Begge troppe har deres sider med program, tropsnyt osv.

Jeg må først takke for de mange breve, jeg har fået i de sidste måneder.

Det er rart at mærke interesse for MAGASINET enten det nu er kritik eller ros. Du har nok lagt mærke til, at Æresiden nu er med hver gang. Det håber jeg kan vedblive, men det afhænger af hvor mange navne, jeg får. Husk at vi ikke har nogen rubrik for 45 km vandringer, men kun for de store præstationer 60 og 100 km.

Navne til denne side og indlæg iøvrigt må jeg have inden den 20. i hver måned — og de kommer tidligst med i det nummer, der kommer den næste første, altså godt og vel en måned efter.

Næste Nummer af MAGASINET kommer omkring den 15. august med stor reportage fra korpslejren.

I korpslejren slår jeg mit telt op sammen med Flyvende Pil og Gamle Vildsvin. Du kan finde vore telte i Grænse divisionens lejr. Søg efter Flyvende Pils bomærke — og vi får nok tid til en hyggelig snak om MAGASINET.

Vi mødes i korpslejren!

God lejr!

Eric

KORPSLEJRSANGEN PÅ ESPERANTO.

Korpslejrangen er nu blevet oversat til Esperanto. Her har du omkvædet:

Grenaa, hej! — Grenaa hej!

Jen odoras erik-tero!

Grenaa, hej! — Grenaa, hej!

Sala estas mar-aero!

Se mallumo jam sin levos,

reen al tendar' ni revos

kaj kantetos ciuj kune:

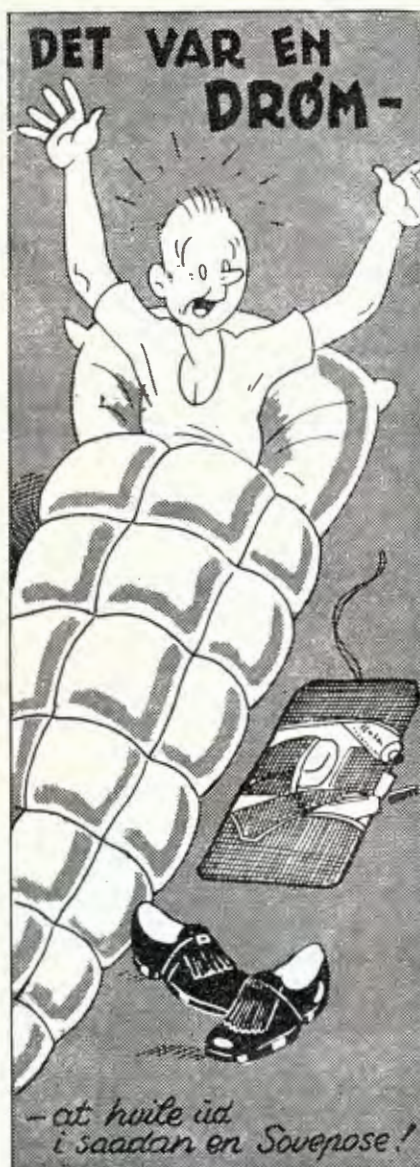
Grenaa, hej! — Grenaa, hej!

Galathea (fortsat fra side 7.)

Denne gang var der heldigvis kun otte udøbte (sidste gang havde der, som I måske husker, været 90!), og deres brødre var stor, idet de på forræderisk og lumskelig vis havde søgt at unddrage sig døben ved at snige sig over linien i luften — ha, det var ilde! Ligesom sidst var hvervet som medicindoktor og kgl. hofmedicus betruet mig og, tjå — man får jo øvelse efterhånden, så ingen tør vist påstå, at han blev døbt uden at være »renset og helbredet for den hændelse fra Landjorden paaklæbende Morbus, Smuds og anden Daarlighed«. At vi høje embedsmænd, ligefra politimesteren over bartskejæreren til selveste Hans Majestæt og hans bedårende gemalinde Amphitrite til slut blev centrum for en større vandpantomime med spuleslangerne og alle uden standsforskel blev hældt i baljen, var ikke andet, end hvad vi kunne vente; det blev naturligvis taget med lige så godt humør som det, hvormed ofrene underkastede sig forhør, indsæbning, barbering og klipning samt den medicinske kur.

Nu nærmer vi os den frodige ø Ceylon med dens bjerge, dens urskove og dens theplantager. Vi har forladt det mørke fastland Afrika og stævner mod en ny verdensdel, mod det brogede Asien. Det er ud for Asiens kyster og mellem de store sydøst-asiatiske øer, at vi i de kommende måneder skal søge at løfte sløret for, hvad dybhavet rummer.

Torben Wolff.

SOVEPOSER

Det er en tillidssag at købe soveposer — og derfor anbefaler vi kun de rigtige kvaliteter

Dunsoveposer — bronze og grønne.....	115.00 — 135.00
Dunsoveposer naturfarvede	98.00
Krølduldssoveposer — ekstra prima LAMA	78.50
Krølduldssoveposer — prima khakistof	69.50
alle priser er med hovedpude.	
Tæppe-sovepose — svært gråt dækkenstof	31.50
Uldtæpper prima kvaliteter	35.50 — 42.50 — 46.85
Tærnede uldtæpper — (plaid) glimrende egnet som lejrballstæppe — skotsktærnede	59.50
Soveposehylstre ny model med strop og snørehuller	10.85 — 12.85
Omrulninger af voksdug	10.85
Hovedpuder af svært gennemsigtigt plastic	9.85
Lagenposer af prima bomuldsstout.....	19.85
Plastichylster til toiletsager.....	4.85
Spejdersæbe — skummer i saltvand, flyder på vandet — alm. størr. 0.90, week-endstørrelse	0.30
week-endstørrelse i plastic-etui.....	0.90

SPISEGREJER med emblem

Emaille-tallerkener — røde, mørkeblå, grønne, gule, lyseblå	
Dybe tallerkener: 22 cm.....	3.15
20 cm.....	3.05
Flade tallerkener: 22 cm.....	3.10
20 cm.....	2.95
Krus : 8 cm.....	3.75
9 cm.....	4.00
Spisebestik	3.85 — 6.50 — 7.50 — 9.85

Brug
Depotets
katalog
flittigt

PRØV FØRST I DEPOTET

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen,
Trolldhøje, Åbenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., tlf. Palæ 4526
Eksp. kl. 9—17½, fredag 9—10, lørdag 9—14
Odense: Klostervej 19, tlf. 12.418
Århus: Østergade 20, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K.
Telefon Palæ 5711 . Kontortid kl.
8—16, lørdag kl. 8—12. Giro 2284

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret.